Metodika analýzy dat: Od základů po aplikace metod strojového učení

Výběr příznaků a vyhodnocení kvality modelů

Jakub Steinbach, Jan Vrba

Ústav počítačové a řídicí techniky **VŠCHT**

3.10.2024

Obsah slajdů I

- Bias a variance
- Rozdělování datasetu a výběr příznaků
- Feature selection
- Vyhodnocení binárních klasifikátorů
- Validace modelů
- Feature extraction

Bias a variance

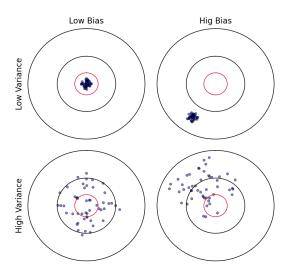
Bias (Zkreslení)

- ve statistice definována jako odchylka střední hodnoty odhadu parametru od očekávané hodnoty
- ve strojovém učení má význam schopnosti modelu predikovat hodnoty výstupu
- vysoký bias obvykle značí nedostatečnou komplexitu modelu
- s vysokým bias je spojen termín underfitting
- vysoký bias bychom si mohli představit i jako "necitlivost parametrů modelu na změnu trénovacího datasetu"

Variance (Rozptyl)

- ve statistice vyjadřuje variabilitu rozdělení souboru náhodných hodnot kolem její střední hodnoty
- ve strojovém učení má význam míry generalizace modelu
- vysoká variance obvykle značí příliš vysokou komplexitu modelu
- s vysokou mírou variance je spojen termín overfitting
- varianci bychom si mohli představit i jako "přecitlivělost parametrů modelu na změnu trénovacího datasetu"

Bias a variance

Variance - bias dekompozice

Model:

$$y = h(\mathbf{x}, \mathbf{\theta}) + \epsilon$$

- $h(\mathbf{x}, \mathbf{\theta}) = h$ model
- y výstupní hodnota (target) sledující nějakou funkční závislost na příznacích
- ϵ chyba způsobena šumem (E[ϵ] = 0)

Bias:

$$\mathsf{bias}(h, y) = \mathsf{E}[h] - y$$

Definice rozptylu:

$$var(h) = E[h^2] - E[h]^2$$

Kvadratická odchylka

$$S = (y + \epsilon - h)^2$$

 $MSE = E[S]$

Variance - bias dekompozice

Dekompozice za předpokladu nezávislosti mezi h a ϵ :

- **1** MSE = E[$(y + \epsilon h)^2$]
- **2** MSE = $E[v^2 + \epsilon^2 + h^2 + 2v\epsilon 2h\epsilon 2hv]$

všechny členy s ϵ v součinu = 0, rozepíšeme střední hodnoty

3 MSE =
$$E[h^2] + E[y^2] - E[2 \cdot h \cdot y] + E[\epsilon^2]$$

nahradíme E[x^2] z definice rozptylu, var(ϵ) = σ^2

■ MSE =
$$var(h) + E[h]^2 + var(y) + E[y]^2 - E[2 \cdot h \cdot y] + E[ε^2]$$

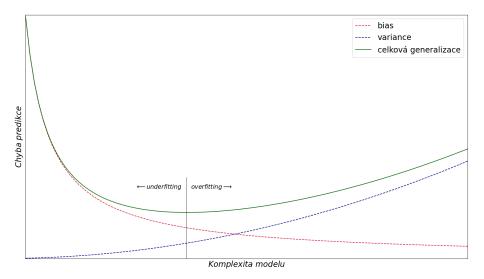
5 MSE =
$$var(h) + (E[h] - y)^2 + \sigma^2 + E[\epsilon]^2$$

6 MSE = variance + bias² +
$$\sigma^2$$

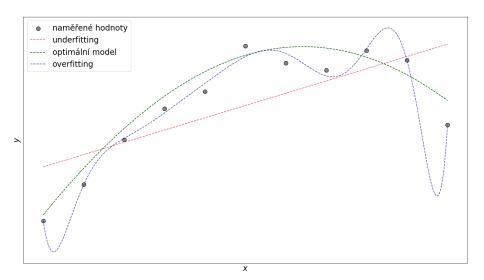
Jak bias a variance ovlivňují optimalizaci modelu?

- chyba predikce obsahuje tři složky varianci, bias a chybu způsobenou šumem
- chybu predikce lze ovlivnit snížením bias či variance
- ullet nízká míra bias obvykle vede k vysoké varianci a opačně ightarrowbias-variance tradeoff
- při optimalizaci hledáme "extrém", kdy kombinace bias a variance vedou k nejnižší možné odchylce

Bias-variance tradeoff

Overfitting × underfitting

Rozdělování datasetu a výběr příznaků

Trénovací, testovací a validační datasety

- pro vyhodnocení kvality modelu je důležité použít jiný dataset než ten, na kterém je model natrénován
- výborné výsledky na trénovacím datasetu nevypovídají nic o generalizaci modelu
- v ideálním případě je vhodné mít k dispozici 3 datasety
 - trénovací dataset použiváme k nalezení parametrů modelu
 - validační dataset průběžne používáme k vylepšení trénovaného modelu a optimalizaci hyperparametrů
 - testovací dataset po dokončení optimalizace modelu a nalezení parametrů ověříme výsledky na datasetu, který model "neviděl"
- pokud má model hodně hyperparametrů, je obvykle potřeba větší validační dataset
- "rule of thumb"pro velikosti datasetů (trénovací/validační/testovací)
 - **a** 80-10-10
 - **2** 70-15-15
 - **3** 60-20-20

lak rozdělit dataset

- náhodný výběr vhodné pro vyvážené datasety, jinak hrozí, že výsledný model bude mít bias
- stratifikovaný výběr počet zástupců tříd v každém datasetu (trénovací/validační/testovací) odpovídá celkovému poměru tříd v původním datasetu
 - problematické pokud jeden vzorek dat náleží do více tříd (např. na obrázku je několik objektů z různých tříd)
 - pro velký počet tříd a daty, která náležejí vícero třídám příliš komplikovaná metoda
 - pro třídy s malým počtem dat hrozí, že model sice bude s velkou přesností klasifikovat majoritní třídu, ale minoritní špatně (v binární klasifikaci nepoužitelný model)
- vyvážený výběr vybereme náhodně zvolený počet zástupců z minoritní třídy a doplníme stejným počtem náhodně vybraných zástupců z majoritní třídy

Feature selection (výběr příznaků) - kategorizace metod

- filtrační metody (filter methods)
- wrapper metody (wrapper methods)
- vnořené metody (embedded methods)

Feature selection

Feature selection - filtrační metody

Aplikace na dataset

- odstranění vstupních proměnných s konstantní nebo guasi-konstantní hodnotou (99% hodnot stejných)
- korelace mezi vstupními proměnnými a cílovou proměnnou vysoká hodnota korelace = vhodná feature
- korelace mezi vstupními proměnnými hledáme proměnné, které mezi sebou nejsou korelované
- výběr features podle vzájemné informace s cílovou proměnnou

$$I(X,Y) = \sum \sum P_{(X,Y)}(x,y) \log \left(\frac{P_{(X,Y)}(x,y)}{P_X(x)P_Y(y)} \right)$$

mutual information v Pythonu

```
from sklearn.feature selection import mutual info classif as MIC
mi score = MIC(X, y)
```

• χ^2 -test - vhodný pro kategorické proměnné (H_0 - proměnné jsou nezávislé)

Feature selection - wrapper methods

Algoritmy, které ubírají/přidávají feature na základě výsledků po trénovaní

- dopředný výběr začneme s 1 featurou a přidáváme feature, které nejvíc zlepší výsledky modelu do té doby, dokud další přidaná featura zlepšuje model (výpočetně náročné) - přídáváme feature která má
 - nejmenší p-hodnotu
 - nejvíc zvýší R²
 - nejvíc sníží RSS
- zpětná eliminace začneme s n featurama a ubíráme featury postupně features s největší p-hodnotou, obvykle dokud zbývají features s p > 0.05
- vyčerpávájící výběr vytvoříme všechny možné podmnožiny featur a vybereme tu, na které má model nejlepší výsledky (výpočetně náročné)ⁿ
- rekurzivní výběr stanovíme požadovaný počet featur a postupně ubíráme featury s nejmenší důležitostí (koeficienty u škálované lin. regrese, Gini nebo entropie u decision trees,...)

Feature selection - embedded methods

Metody, které jsou přímo součástí učícího algoritmu:

- regularizace (Lasso, Ridge, Elastic net) použitelná pro klasifikační i regresní problémy
- rozhodovací stromy
- náhodný les
- XGBoost
- Extremely Randomized Trees Classifier

Vyhodnocení binárních klasifikátorů

Vyhodnocení přesnosti klasifikátorů - základní pojmy

- P počet skutečně (empiricky ověřitelné) pozitivních vzorků v datasetu
- N počet skutečně (empiricky ověřitelné) negativních vzorků v datasetu
- TP výsledek klasifikátoru, který správně klasifikuje pozitivní vzorek
- TN výsledek klasifikátoru, který správně klasifikuje negativní vzorek
- FP pozitivní výsledek klasifikátoru pro negativní vzorek (chybně klasifikovaný negativní vzorek)
- FN negativní výsledek klasifikátoru pro pozitivní vzorek (chybně klasifikovaný pozitivní vzorek)
- h⁺ pozitivní výsledek klasifikátoru
- h⁻ negativní výsledek klasifikátoru
- g⁺ skutečně pozitivní vzorek
- g⁻ skutečně negativní vzorek

Sensitivita, specifita

Senzitivita

- senzitivita vyjadřuje schopnost klasifikátoru úspěšně klasifikovat danou třídu
- je to pravděpodobnost, že klasifikace bude pozitivní pro vzorek dat který je skutečně pozitivní
- v AJ literatuře: sensitivity, recall, hit rate, true positive rate

$$TPR = P(h^+|g^+) = \frac{TP}{P} = \frac{TP}{TP + FN} = 1 - FNR$$

Specificita

- senzitivita vyjadřuje schopnost klasifikátoru úspěšně zamítat danou třídu
- je to pravděpodobnost, že klasifikace bude negativní pro vzorek dat, který je skutečně negativní
- v AJ literatuře: specificity, selectivity, true negative rate

$$TNR = P(h^-|g^-) = \frac{TN}{N} = \frac{TN}{TN + TD} = 1 - FPR$$

Prediktivní hodnoty

Pozitivní prediktivní hodnota

- pozitivní prediktivní hodnota vyjadřuje pravděpodobnost, že vzorek dat pozitivně klasifikován pro skutečně pozitivní vzorek
- v AJ literatuře: precision, positive predictive value

$$PPV = P(g^+|h^+) = \frac{TP}{TP + FP} = 1 - FDR$$

Negativní prediktivní hodnota

- negativní prediktivní hodnota vyjadřuje pravděpodobnost, vzorek dat je negativně klasifikován pro skutečně negativní vzorek
- v AJ literatuře: negative predictive value

$$NPV = P(g^-|h^-) = \frac{TN}{TN + FN} = 1 - FOR$$

Falešně pozitivní míra, falešně negativní míra

Falešně pozitivní míra

- falešně pozitivní míra vyjadřuje pravděpodobnost falešně pozitivního výsledku klasifikace pro negativní vzorek
- v AJ literatuře: fall-out, false positive rate

$$FPR = P(h^+|g^-) = \frac{FP}{N} = \frac{FP}{FP + TN} = 1 - TNR$$

Falešně negativní míra

- falešně negativní míra vyjadřuje pravděpodobnost falešně negativního výsledku klasifikace pro positívní vzorek
- v AJ literatuře: miss rate, false negative rate

$$FPR = P(h^-|g^+) = \frac{FN}{P} = \frac{FN}{FN + TP} = 1 - TPR$$

Přesnost

- přesnost vyjadřuje pravděpodobnost správné klasifikace
- vhodná metrika pouze pro vyvážené datasety
- v AJ literatuře: accuracy

$$ACC = \frac{TP + TN}{P + N} = \frac{TP + TN}{TP + TN + FP + FN}$$

 pro klasifikaci do více tříd je to poměr správných klasifikací k celkovému počtu klasifikací

$$ACC_m = \frac{\text{správná klasifikace}}{\text{celkový počet klasifikací}}$$

*F*₁-skóre

metrika kombinující positivní prediktivní hodnotu se sensitivitou

$$F_1 = \frac{2}{TPR^{-1} + PPV^{-1}} = 2 \cdot \frac{TPR \cdot PPV}{TPR + PPV} = \frac{2TP}{2TP + FP + FN}$$

- harmonický průměr se blíží aritmetickému průměru pro hodnoty které isou si blízké
- F₁ skóre ignoruje TN!
- pro silně nevyvážené datasety je jeho interpretace zavádějící
- problém může způsobit apriorní stejná váha PPV i TPR

Matice záměn (confusion matrix)

Tabulka, ve které:

- sloupec skutečná třída klasifikace
- řádek výstupní třída klasifikátoru
- hodnota četnost kombinací skutečné třídy a výstupní třídy klasifikátoru

	Skutečná třída					
	Třídy	Α	В	С	D	TPR
Výstup klasifikátoru	Α	10	1	1	3	$\frac{10}{13}$
	В	2	15	0	1	10 13 15 22 16 20 11 19
	C	1	5	16	4	$\frac{16}{20}$
	D	0	1	3	11	<u>II</u>
	PPV	$\frac{10}{15}$	$\frac{15}{18}$	$\frac{16}{26}$	$\frac{11}{14}$	13

Vliv prevalence na výsledky klasifikace

prevalence je podíl pozitivních dat v celkovém datasetu

$$P_r = \frac{P}{P + N}$$

- prevalence má zásadní vliv na výsledky klasifikátorů čím víc se její hodnoty blíží 0 nebo 1
- rozumné datasety by měli být vyvážené, tzn. stejný počet N a P dat

Vliv prevalence na výsledky klasifikace - příklad

Příklad

Klasifikátor má senzitivitu 95% a specificitu 98%. V datasetu je zastoupeno 2% pozitivních vzorků a 98% negativních. Jedná se o nevyvážený dataset. Pro preditivní hodnoty:

$$PPV = P(g^{+}|h^{+}) = \frac{P(h^{+}|g^{+})P(g^{+})}{P(h^{+}|g^{+})P(g^{+}) + P(h^{+}|g^{-})P(g^{-})}$$

$$PPV = \frac{0.95 \cdot 0.02}{0.95 \cdot 0.02 + (1 - 0.98) \cdot 0.98} = 0.4922$$

$$NPV = P(g^{-}|h^{-}) = \frac{P(h^{-}|g^{-})P(g^{-})}{P(h^{-}|g^{-})P(g^{-}) + P(h^{-}|g^{+})P(g^{+})}$$

$$NPV = \frac{0.98 \cdot 0.98}{0.98 \cdot 0.98 + (1 - 0.95) \cdot 0.02} = 0.9990$$

Pro dataset s 2% prevalancí je pro pozitivně detekovaný vzorek pravděpodobnost pouze 49.22% že je skutečně pozitivní!

Vliv prevalence na výsledky klasifikace - příklad

Příklad

Klasifikátor má senzitivitu 95% a specificitu 98%. V datasetu je zastoupeno 50% pozitivních vzorků a 50% negativních. Jedná se o vyvážený dataset. Pro preditivní hodnoty:

$$PPV = P(g^{+}|h^{+}) = \frac{P(h^{+}|g^{+})P(g^{+})}{P(h^{+}|g^{+})P(g^{+}) + P(h^{+}|g^{-})P(g^{-})}$$

$$PPV = \frac{0.95 \cdot 0.5}{0.95 \cdot 0.5 + (1 - 0.98) \cdot 0.5} = 0.9794$$

$$NPV = P(g^{-}|h^{-}) = \frac{P(h^{-}|g^{-})P(g^{-})}{P(h^{-}|g^{-})P(g^{-}) + P(h^{-}|g^{+})P(g^{+})}$$

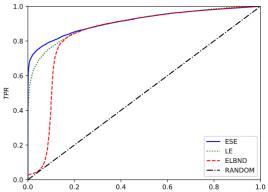
$$NPV = \frac{0.98 \cdot 0.5}{0.98 \cdot 0.5 + (1 - 0.95) \cdot 0.5} = 0.9515$$

Vhodné metriky pro nevyvážené datasety

- pozitivní prediktivní hodnota penalizuje falešně pozitivní detekce, klasifikátor, který sice detekuje všechny P vzorky pozitivně, ale všechny negativní vzorky také pozitivně je nepoužitelný
- senzitivita v kritických oblastech (např. medicína) potřebujeme, by klasifikátor detekoval kritickou třídu správně co nejčastěji a s co nejmenším počtem falešne negativních detekcí
- F_1 skóre harmonický průměr pozitivní prediktivní hodnoty a senzitivity \implies nezahrnuje TN detekce

ROC křivka

- ROC křivka (receiver operating characterestic curve) vypovídá o schopnosti binárního klasifikátoru správně klasifikovat vzorky v závislosti na velikosti rozhodovacího prahu
- osa x reprezentuje hodnotu *FPR*
- osa y reprezentuje hodnotu TPR

AUC - plocha pod křivkou ROC

- plocha pod křivkou ROC (AUC area under ROC Curve) odpovídá podílu správných klasifikací k celkovému počtu klasifikací
- ideální klasifikátor má hodnotu AUC = 1
- náhodný klasifikátor má hodnotu AUC = 0.5
- nejhorší klasifikátor (vše klasifikuje obráceně) má hodnotu AUC = 0

Validace modelů

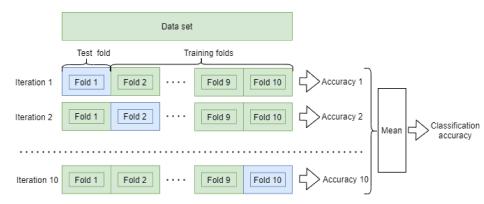
Metoda opakované zádrže (repeated holdout)

- vygenerování trénovacího a testovacího datasetu
- nalezení parametrů modelu
- výpočet chybového kritéria
- o návrat do kroku 1., opakovat k-krát
- výpočet celkové chyby jako

$$E = \frac{E_1 + E_2 + \dots E_k}{k}$$

- nevýhodou je, že některé vzorky z datasetu se nemusí nikdy objevit v trénovací množině dat!
- vhodné pro datasety s velkým množstvím dat pro získání prvotních modelů, které budou dále optimalizaovány
- v porovnání s křižovou validací výrazně méně výpočetně náročné

K- fold křížová validace

K-fold křížová validace

- náhodně rozdělíme dataset na k-podmnožin stejné velikosti
- 2 postupně vybíráme jednu podmnožinu jako testovací a zbylých k-1podmnožin jako trénovací
- o pro každý i-tý výběr vypočítáme parametry modelu a chybové kritérium Ei
- vypočítáme výsledné chybové kritérium jako průměrnou chybu

$$E = \frac{E_1 + E_2 + \dots E_k}{k}$$

- v trénovacích datasetech budou postupně zastoupeny všechna data
- v testovacích datasetech budou postupně zastoupeny všechna data
- výpočetně náročná metoda
- rule of thumb pro volbu K: K=10

Leave-one-out křížová validace

- rozdělíme dataset na m podmnožin obsahujících právě jedno datum
- 2 postupně vybíráme jednu podmnožinu jako testovací a zbylých m-1podmnožin jako trénovací
- pro každý i-tý výběr vypočítáme parametry modelu a chybové kritérium E:
- vypočítáme výsledné chybové kritérium jako průměrnou chybu

$$E = \frac{E_1 + E_2 + \dots E_k}{m}$$

- extrémně výpočetně náročná metoda
- vhodné pro datasety s malým počtem dat
- poskytuje velmi dobrý odhad kvality modelu
- nelze zajistit stratifikovaná trénovací a testovací data!
- je to k-fold křížová validace, s velikostí foldu 1

38 / 44

Feature extraction

Přehled feature extraction algoritmů

- feature extraction je technika, která původní dataset transformuje na dataset jiných featur se stejnou nebo nižší dimenzionalitou (interpretovatelnost features nemusí být zachována!)
- některé vybrané algoritmy:
 - PCA (principal component analysis)
 - LDA (linear discriminant analysis)
 - ICA (independent component analysis)
 - LLE (localy linear embedding)
 - AE (autoencoders)
 - t-SNE (t-distributed Stochastic Neighbor Embedding)

Linear Discriminant Analysis

- chceme minimalizovat varianci v rámci jednotlivých tříd a maximalizovat rozdíl jejich středních hodnot \implies lepší separovatelnost dat
- hledáme zobrazení

$$y_i = \mathbf{w}^T \mathbf{x}_i$$

střední hodnota v rámci j-té třídy

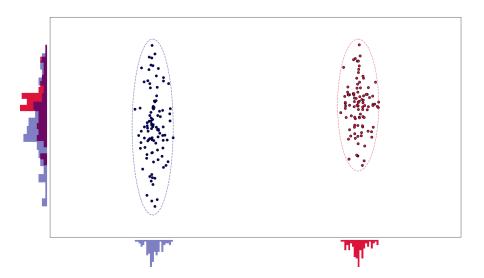
$$\mu_j = \frac{1}{m_j} \sum_{y_i \in c_j}^{m_j} y_i, j = 1, 2$$

scatter

$$s_j^2 = \sum_{y_i \in c_j}^{m_j} (y_i - \mu_j)^2, j = 1, 2$$

41 / 44

Linear Discriminant Analysis

Linear Discriminant Analysis - optimlizační probém

řešíme maximalizační úlohu

$$\max_{\mathbf{w}} J(\mathbf{w}) = \max_{\mathbf{w}} \frac{|\mu_1 - \mu_2|}{s_1^2 + s_2^2}$$

pro kterou existuje řešení

$$\mathsf{w} = \mathsf{S}_W^{-1}(\mu_1 - \mu_2)$$

$$\hat{\boldsymbol{\mu}}_j = \frac{1}{m_j} \sum_{\mathbf{x}_i \in c_i}^{m_j} \mathbf{x}_i, j = 1, 2$$

S_W je tzv. within-class scatter matrix

$$S_{W} = S_1 + S_2$$

$$\mathbf{S}_j = \sum_{\mathbf{x}_i \in c_i}^{m_j} (\mathbf{x}_i - \hat{\boldsymbol{\mu}}_j) (\mathbf{x}_i - \hat{\boldsymbol{\mu}}_j)^T, j = 1, 2$$

Linear Discriminant Analysis - shrnutí

- spočítáme průměry v rámci třídy
- spočítáme scatter matice
- \odot určíme S_W a její inverzi
- vypočítáme vektor zobrazení w
- **5** vypočítáme nově features $y_i = \mathbf{w}^T \mathbf{x}_i$

LDA v Pythonu

sklearn.discriminant analysis.LinearDiscriminantAnalysis